Pr.ze. 91/21 (AL)

BOSNA I HERCEGOVINA ... ŽALBI ... tar
19.01.'23
Org. ... Broj predmeta
VS-03 13-1 84 21

Број: С1 3 У 039926 21 У
Сарајево, 5.1.2023.године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Маиде Бикић, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца ИНГЕЛ д.о.о. Тузла, Улица Мехмедалије Мака Диздара до Б11-ПЗЦ „Ступине 45А/П, којег заступа директор Емина Исабеговић, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-91-9/21 од 04.02.2021. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 5.1.2023. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-03-07-1-91-9/21 од 04.02.2021. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача, број: 052-02-9-2275/20 од 16.12.2020. године за Лот 2, уговорног органа ЈП за водопривредну дјелатност „Спреча" д.д. Тузла, у поступку јавне набавке канцеларијског и осталог материјала и одбијен је захтјев за повратак накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој детаљно наводи досадашњи ток поступка. У образложењу тужбе наводи да је у поступку доказао да TÜV NORD Њемачка не врши цертификацију тонера, а тиме ни TÜV Croatia, као саставни дио матичне куће из Њемачке. Сматра да су наведени докази сасвим јасни и

прецизни, те да их је тужени требао прихватити и на основу њих донијети рјешење којим би жалбу усвојио и поништио одлуку о избору најповољнијег понуђача, с обзиром да је понуда понуђача ДЕФТЕР д.о.о. Сарајево требала бити одбачена. Наводи да је уговорни орган захтијевом о испуњавању тражених ИСО/ИЕЦ стандарда за понуђене тонере у ТД поставио дискриминирајући услов, јер је упућивао само на понуђача ДЕФТЕР д.о.о. Сарајево, те је таквим захтјевом елиминисао остале понуђаче. Истиче да је у својој понуди доставио доказе које је добио од представника произвођача тонера ОРИНК у Европи (тестне извјештаје), који су апсолутно у свему потврдили да понуђени тонери испуњавају тражене ИСО/ИЕЦ стандарде, али коју су били на 53 стране и као такви прескупи за превођење од стране судског тумача. Наводи да је очекивао да тужени у свом рјешењу утврди да су такви докази у складу са ЗЈН те да их је уговорни орган требао прихватити. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована, подржабајући разлоге оспореног акта.

Суд је испитао правилност и законитост побијаног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број:19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде, из сљедећих разлога:

Из стања списа произлази да је уговорни орган ЈП за водопривредну дјелатност „Спреча" д.д. Тузла покренуо поступак јавне набавке канцеларијског и осталог материјала, за који је обавјештење о набавци број: 1051-7-1-138-3-11/20 објављено на порталу јавних набавки дана 29.10.2020. године, те исправка обавјештења број: 1051-7-1-138-8-12/20 од 03.11.2020. године, исправка обавјештења број: 1051-7-1-138-8-13/20 од 12.11.2020. године и исправка обавјештења број: 1051-7-1-138-8-14/20 од 17.11.2020. године, те је након окончаног поступка дана 16.12.2020. године донио одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 052-02-9-2275/20. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу, коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану, из разлога, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да тужиочева понуда није била у складу са захтјевима из ТД, с обзиром да тужилац није доставио тражене цертификате на језику народа БиХ, те да је понуда изабраног понуђача у складу са захтјевима из ТД.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

По оцјени овог вијећа оспорена одлука је донесена правилном примјеном материјалног права.

Закон о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", број 39/14), је посебан материјално-правни пропис којим се на посебан начин успоставља систем јавних набавки у БиХ, право, дужности и одговорности учесника у поступку и поступак контроле јавних набавки ради осигурања најефикаснијег коришћења јавних средстава, омогућавањем активне и правичне конуренције међу потенцијалним добављачима уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности. Ова основна начела морају бити водиља при свакој радњи коју учини уговорни орган као добављач, а на страни потенцијалних добављача је обавеза да у цјелости поштују постављене услове који су објављени у јавном позиву. Стога је овај закон мјеродаван и у питању утврђивања правог стања ствари, изјашњавања о свим чињеницама и околностима, оцјене доказа, права на правна средства и судску заштиту. Одредбом члана 53. цитираног закона прописано је да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију, у складу са одредбама овог закона и подзаконским актима и да у тендерској документацији даје потпуне информације о увјетима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима/понуђачима довољни за припрему захтјева за судјеловање, односно понуда на стварно конкурентској основи.

Како је у смислу Закона о јавним набавкама, понуда прихватљива када је поднесе квалификовани понуђач и када испуњава све обавезне спецификације и захтјеве које је навео уговорни орган у тендерској документацији, то изостанак једног захтјева наведеног у тендерској документацији, понуду чини неквалификованом. По налажењу овог вијећа тужени орган је у складу са основним принципима Закона о јавним набавкама правилно испитао да ли је уговорни орган правилно провео поступак јавне набавке и да ли су услови тендерске документације прописани на недскиримантрској основи и равноправним третманом, према свим понуђачима. У образложењу рјешења наведене су околности на основу којих је провостепени орган утврдио одлучне чињенице које се односе на квалификацију изабраног понуђача. Саму подобност добављача требамо схватити, као скуп одређених чињеница које сваки добављач мора доказати да би уопште могао судјеловати у поступку јавних набавки. Стога и по мишљењу

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

овога вијећа није било погрешне примјене материјалног права на штету тужиоца.

Прије свега, тужилац неосновано указује да је његова понуда била прихватљива, односно да, иако није доставио превод цертификата, уговорни орган није требао његову понуду одбацити. Тачком 3.4.2.г) ТД прописано је да су понуђачи дужни доставити важећи цертификат да произвођач вијек трајња потрошног материјала одређује у складу са ИСО/ИЕЦ 19752 (за тонере за црно-бијели испис) и ИСО/ИЕЦ 19798 (за тонере за колор испис). Цертификате, прописано је, треба доставити у форми оригинала или овјерене копије, на језику наорода у БиХ, а уколико су на страном језику, потребно је приложити и превод овлаштеног судског тумача. Како је већ указано да је поступак јавне набавке формалан поступак, што значи да је уговорни орган, односно понуђач, дужан испоштовати захтјеве тендерске документације, пренесено на конкретни случај, тужилац је био дужан доставити превод овлаштеног преводиоца за достављени доказ о вијеку трајања потрошног материјала. Понуда која не подржава захтјеве тендерске документације није потпуна и самим тим није ни прихватљива, па су се стекли услови за одбацивање понуде као непотпуне.

У оваквој ситуацији нема мјеста ни примјени одредбе члана 68. став 3. ЗЈН. Наиме, цитираном одредбом је прописано да уговорни орган може позвати кандидате/понуђаче да у року од три дана појасне документе које су доставили у складу с чланом 45. до 51. овог закона или да доставе оригиналне документе ради поређења с копијом која је достављена уз понуду, а с циљем отклањања формалног недостатка докумената. Наведено значи да уговорни орган има могућност да затражи појашњење одређених докумената из понуде у циљу отклањања формалних недостатака, али исто не даје могућност да се изврши допуна понуде на било који начин. Уколико би уговорни орган захтијевао достављање превода овлаштеног судског тумача, што тужилац сматра да је требао учинити у конкретној ситуацији, то би представљало допуну понуде, дакле незакониту радњу, а не појашнење достављене документације, због чега овај приговор тужбе није основан.

Надаље, тужилац неосновано приговара и да је понуда изабраног понуђача ДЕФТЕР д.о.о. Сарајево требала бити одбачена, с обзиром да је тужилац доказао да TÜV NORD Њемачка, не врши цертификацију тонера, а тиме ни TÜV Croatia, као саставни дио матичне куће из Њемачке. Наиме, изабрани понуђач је у сврху доказивања испуњавања захтјева из тачке 3.4.2.г) ТД у својој понуди доставио цертификат о испитивању број: ЦП-571-15-31-07-4 којим се потврђује да ДЕФТЕР д.о.о. Сарајево производи ласерске тонере и мјери вијек трајања тонера према захтјевима међународног стандарда ИСО/ИЕЦ

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

19798:2007, те је наведено да је испитано према ИСО/ИЕЦ 19798:2017. Изабрани понуђач је доставио и цертификат о испитивању број: ЦП-571-15-31-07-3 којим се потврђује да ДЕФТЕР д.о.о. Сарајево производи тонере за монохроматске електрографске штампаче и мултифункцијске уређаје и мјери вијек трајања тонера према захтјевима међународног стандарда ИСО/ИЕЦ 19752:2004 те је наведено да је испитано према ИСО/ИЕЦ 19752:2017. Правилно је тужени одлучио када је наводе којима оспорава вјеродостојност наведених цертификата одбио као неосноване, с обзиром да тужени није доказао своје наводе, због чега је тужени поступио исправно и законито када је је поклонио вјеру доказима достављеним у понуди изабраног понуђача, издатим од стране надлежног органа.

Коначно, оспорено рјешење донесено је правилном примјеном Закона о јавним набавкама БиХ, а рјешење садржи све што је прописано у члану 200. став 2. и 233. Закона о управном поступку БиХ („Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), због чега је овај суд одлучио као у изреци примјеном одредби члана 37. став 1 и 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321